

ALBINA

Prenumeratiunile se fac la toti dd. corespundinti nostri, si d'adrepul la Redactiune Josefstadt, Langeasse Nr. 43, unde sunt a se adresa si corespondentiele, ce privescu Redactiunea, administratiunea sau spediri; cate vor fi nefracate, nu se vor primi, era cele anonime nu se vor publica.

Pentru anuuncie si alte comunicatiuni de interesu privat — se raspunde cate 7 cr. de linie repetirile se facu cu pretu scadutu. Pretulu timbrului cate 30 cr. pent. una data, se antecipa.

Ese detrei ori in septemana: Mercuri-a, Vineri-a si Domine-a, candu o cola intraga, candu numai diumetate; adeca dupa momentulu impregiuraziloru.

Pretulu de prenumeratione:

pentru Germania:	8 fl. v. a.
pe anu intregu	4 " " "
diumetate de anu	2 " " "
pentru Romania si strainetate:	16 fl. v. a.
pe anu intregu	8 " " "
diumetate de anu	4 " " "
pentru Romania	4 " " "

Essemplarie complete mai avem inca de la inceputulu acestui semestru.

Viena 2/14 augustu 1868.

Honvidii din fost'a resmilitia unguresca si-intipuescu inca de lungu timpu ca densii forma o armata activa, ina ce e si mai multu: si-intipuescu a fi nisce genialitati militare, nu in urmare cutarii invetiamentu ci numai pentru ca se numescu honvidi.

Aste doue calitati (seu mai bine dicendu: intipuire de calitati) li sunt pre multu marcate. In calitatea ultima si-au doue foi de specialitate in cari facu planuri, cari de cari mai stravagante, cum vor densii se cuceresca lumea. Esiste in situatiunea actuala multa materia comica, dar planurile de cucerire ale honvidiloru crediuramu totusi ca trebuie se le lasamu organeloru de profesiune umoristice. Dace totusi luamu notitia de acesta cercustantia, este pentru ca a insuflatu ingirgi si dietei, in catu unii deputati aflara cu cale a se pronuncia de repetite ori ca fostii oficii de honvidi n'ar mai pote pretinde asemenea posturi inarmat'a noua a honvidiloru.

Manier'a deputatiloru acestor'a potea se-si alba nisce motive pre bune. Densii socotiau ca sperantiele ciuntate din capulu locului, sunt mai putienu amare si rezultatulu psihicu mai micu, de catu atunci dace bietii oficii de honvidi s'ar desamagi numai in finea operatiunei, numai dupa ocuparea tuturor posturilor de catra altii.

Nu credu inse si honvidii cumca numai cu atat'a guvernulu s'ar pote descatia de densii, s'ar pote desface de pretensiunile ce le accentua a fi avendu caci au aperatu tier'a, caci a triumfatu caus'a loru in catu a venitu la ministeriu chiar unu honvidu colegu de alu loru d. Andrasay.

Ce procedura va lua guvernulu fatia de „vetezii honvidi“? vom vedé. De o candida are se se convinga cumca acesti vitezi nu-i sunt amici. Klapka presiedintele comitetulu centrale de honvidi, propuse a se desface comitetulu dupa ce s'au votatu legile pentru militia, inse nu gasi consentiementulu viteziloru, caci acestia nu sunt multiamiti de acele legi, ci se inchina spre stang'a extrema.

Daca guvernamentulu Klapka se va senti cumva pacalitu, se pote mangai ca acestu casu nu e uniculu in viet'a sa, si ca se tacemu despre altele, pomenimu numai de perplexitatea cu lessiconulu dualisticu. Dsa, in organulu dsale „Szazadunk“ discuta ori fece a se discutá ce lessiconu pote se fie acel'a care numesce Austri'a de „monarchia“ si o trduce unguresce „imperiu“; pre candu apoi „ministeriulu afaceriloru comune“ din unguria se traduce tocmá pre nemtia „ministeriu imperiale.“

Va se dica, chiar parintii dualismulu nu sciu ce nume se dee fetulu lor, nu sciu cum se-lu faca ca se fie „dóue“ fintie si totodata in acel'a-si timpu si spatiu se fie numai „una“ fintia. In catu e pentru noi, inca din capulu locului ni-am spus parerea ca acestui fetu nu i se pote dá nume, nu pote fi botezatu.

Cehii s'au trudit destulu ca se-lu boteze, dar trud'a intréga fu indaru. Acum credu densii ca in altu modu si pre altu terenu potu se lucre ceva mai folositoriu, si si-au alesu doue terene, a nune:

Deschidiendu-se acum diet'a de

Prag'a, deputatii cehi in contielegere vor face guvernulu opusetiune. Corifeii natiunei au compus si au trimisu iustrutiunile necesarie;

Reprezentantiele cercuriloru din a loru parte si in a loru sfera se gatescu a cere de la guvernulu ori iertarea unei parti din contributiune ori unu imprumutu in bani. Cererea si-o motiveza cu aceea ca antiertiu tier'a a fostu bantuita de calamitati bataliei carea lasa in urma-si fomete si colera, anu recolta fu de medilocu era estimpu e tocm'a slaba. Dace ici colé cate unu némtiu din Boemia afirma ca racolta e multiamitoria, cehii vor se demustre ca acelu némtiu seu e unu guvernamentulu iperzelosu seu unu oficialu cislaitanu.

Astfelu tindu cehii a slabi guvernulu, in parlamentu prin opusetiune era la finantie prin cererea de imprumutu.

Potemu conta pe partitele unguresci?

Este in natur'a vietii constitutiunale ca partitele ce pasiescu pe scen'a apativitatei, neincetatu se se combata, atatu prin parlaminte catu si prin organele lor de publicitate.

In asta privintia n'a potutu se fie esceptiune neci pentru unguri, deakistii sunt combatuti de tizzaisti, ambe aceste partite de stang'a extrema, superb'a aristocratiei e combatuta de cluburile democratice, si asié mai departe.

Unii romani, privindu la acesta constelatiune a partiteloru unguresci si presupunendu cumca credint'a politica a fie-careia este sincera, cercara se intre si densii in lupta ajutandu pe o partita seu alt'a, in carea si precum li se pareca ca este si interesulu romanescu.

Am urmaritu cu atentiune procesulu ajutoriului romanescu, si am observatu ca delocu ce cutare partita unguresca se vedea ajutorata de romani, devenia in perplexitate, se suspitiuna insa si pre sine, consciint'a ei nu se odihnia pana nu respingea ajutorulu romanescu, pana nu constata ca nu vre se-si faca trebi comune cu noi, cu alte cuvinte dens'a ni dedea se precepemu apriatu: „noi ungurii potemu se formamu partite intre noi, dar candu este vorba de voi romani, atunci noi ungurii de veri ce colóre politica cu totii consentimu intru a respinge si pretensiunile vóstre si procedur'a vóstra, si ajutorulu vostru caci de suntemu deakisti suntemu numai pentru noi, de suntemu liberali suntemu numai pentru noi, de suntemu democrati suntemu asidere numai pentru noi caci insasi democrat'a nu vremu s'o estindemu atatu de tare in catu se intre in dens'a si pretensiunile vóstre natiunale etc.“

Acést'a este esperiint'a ce ni-am cules'o despre unguri, si pentru a convinge pre bunulu cetitoriu cumca esperiint'a nóstra este basata, facemu se urmeze acateva date dreptu argumente:

„Hazánk“ combate pe „Pesti Napló“ cu multa rancóre. Intr'aceea „Albin'a“ intr'o conversatiune cu „Romanulu“ recunosce cumca „Pesti Napló“ si-are partita propria. Vine apoi „Hazánk“ si uita rancórea, constata cu multumire cumca „Albin'a“ a recunoscutu ca „Pesti Na-

pló“ are partita, — si de unde asta multumire? de acólé ca „H“ si „P. N.“ delocu sunt amici candu e vorba a stá in fatia romaniloru.

„Hazánk“ facuse o replica aspra „Albinei“, era „Alb.“ se mira ca neci de la deakisti nu se ascepta la asemenea aspretea, cu atat'a mai putienu de la tizzaisti. „H.“ ni raspunde ca nu scie ce vremu, dar respinge veri-ce solidaritate, va se dica: desí nu cunosci ajutorulu ce-ti vine, trebuie respinsu dace e de la romani.

Romani cerura ca legile se fie si romanesce. Deakistii denegara, era romanii cautau catra stangacii liberali tizzaisti, atunci se scola Tisza si in locu de ajutoriu spuse romaniloru ca asié ceva nu se pote pretinde, va se dica: nu esistu diferentie de partite intre deakisti si tizzaisti candu se gasescu in fatia romaniloru.

In comitatulu Crasn'a, congregatiunea asterne ministeriulu unu memorandumu cum se se reorganizeze municipiele si ceru restituirea casteloru aristocratice. Romani se scolara pentru democratia, sperandu ca vor fi ajutati si de cati-va inteliginti unguri ce erau de fatia si cari forma clubulu „democraticu“; dar democratii unguri tacura, va se dica: democrat'a nu esiste si pentru romani.

Stang'a extrema prin gur'a lui Madarász spuse dietei ca ar dorf se se deslege cestiunea de natiunalitate mai nainte de caus'a honvidiloru. Se scolara deputatii nostri a dechiará ca vor delocu deslegarea cestiunei de natiunalitate, la din contra nu vor se participe la desbaterile legii de armata si honvidi. Stang'a extrema se sparia ca vede una analogia intre procedur'a ei si a deputatiloru romani, deci se scola Madarász a replica ca partia lui vre deslegarea cestiunei de natiunalitate dar nu pote aproba procedur'a romaniloru, va se dica: inca si Madarász se feresce de o solidaritate in procedura cu romanii.

Inca alte date multe de asemenea natura am pote se le insiramu dace acestea n'ar fi de ajunsu pentru a convinge cumca ungurii, de veri ce partita, cu totii se ingradescu contra pretensiuniloru natiunali, cu totii vor a monopolisa si constitutiunalismulu si libertatea si democrat'a numai in folosulu lor propriu, vor se radice intre ei si intre noi unu muru chiesicu politicu-socialu care se ni impedece contielegerea si fratietaea pentru pururea. Chiar ajutoriu candu vremu se li damu, ei se ferescu de noi ca de unu „neamu spurcatu.“

Cu tote acestea, mai sunt atatu intre unguri catu si intre nisce barbati cari nu inceta a predicá si a sperá tote de la contielegerea si fratietaea intre aceste doue natiuni. Pre bine, nu suntemu noi contra fratietaei, dar am dorf se ni spuna densii cum au de cugetu si cum spéra a derima acestu muru chiesicu? dóra prin aceea ca ungurii vor inghiti autonomia Transilvaniei fora de scirea si invoierea romaniloru, unu actu prin care se arunca manus'a in fatia consci-

intiei politice a natiunei romane intregi, o consciintia sigilita prin mórtéa aloru 40,000? Dóra prin aceea ca reinfintieza armat'a honvidiloru cea de trista memoria? Dóra prin aceea ca se amena cestiunea de natiunalitate pre candu magiarismulu si magiarisarea se propaga apriatu? Nu si érasu nu, acestea nu sunt medilócele capaci de a ne infratí, si eu catu ungurii pasiescu mai departe pre asta cale, cu atat'a murulu ce ne desparte devine totu mai grosu!

Cu murulu ne despartiti de libertati, dar candu e vorba de sarcine: nu voiti inca unu muru!

Dar ca se nu fie nimene indusu in erórea d'a presupune ca dóra ne-am interesá pre tare de capriciele politice unguresci, trebuie se spunemu ca veri pe ce cale ar luá densii, nóa multu tare nu ni pasa, caci neci alta data cu atat'a mai vertosu astadi nu suntemu o natiune a careia esistintia se aterne de la gratia strainiloru.

De la diet'a Ungariei.

(*) Siedint'a din 11 augustu a casei reprezentantiloru.

Presiedinte e Szentiványi. Dintre notari nu venise neci unulu, de aceea presiedintele provóca pe L. Szelestey se iee oficiulu de notariu. Din partea guvernulu sunt de fatia ministrii: conte Juliu Andrássy, baronu Bela Wenckheim, Stefanu Gorové, Baltasaru Horváth.

Se autentica protocolulu siedintiei trecute.

Presiedintele: Marea adunantia natiunala a serbiloru a dechiaratu prin ministeriulu de externe alu principatulu ca s'a petrunsu forte de sentiemintele ce le-a aretatu diet'a unguresca atatu catra suvenirea principelui Mihailu catu si catra gelea tierii, totodata intréga natiunea serbesca rostescé amicétiá si stima Ungariei. (Vivate.)

B. Wenckheim: In 18 l. c. ca in diu'a nascerii Maiestatei Sale va fi misa solena in capel'a de la curte, era in 20 l. c. fiindu diu'a santulu (ungurescu) Stefanu, se va tiené procesiunea indatinata. Membrii casei sunt invitati.

Miletici repetiesce interelatiunea in privintia tratarii inchisului Vladimiru Ioanovici.

B. Horváth: Inchisulu are libertatea d'a se preumblá, si preste totu cele ce le-au insiratu Miletici intru interelatiunea sa, ministerulu s'a informatu ca nu sunt basate.

Se suspinde siedint'a pe 15 minute, asceptandu nunciulu casei magnatiloru, si venindu curundu.

B. Juliu Nyáry notariulu casei de sus, aréta ca magnatii au primitu legile pentru militia, recrutare, honvidi etc. cu unele modificatiuni stilistice (Deputatii se invoiescu in modificatiuni).

Presiedintele: Siedint'a cea mai de aproape a dietei va fi in 16 septembrie a. c.

Propunere pentru desvoltarea natiunalitatiei.

Ni-am infintiatu o suma de asociatiuni, unele generali si altele locali, tote lucra in suer'a lor cu unu zelu demnu de recunoscintia intru a latí cultur'a si a desvoltá sentiemintele de natiunalitate. Resultatulu, desí nu este mare, trebuie inse se recunoscemu, fora a ni magulí, ca este frumosu.

Ce potu inse se face asociatiunile intru dezvoltarea nationalitatii si ce pote face unu teatru nationalu, despre acestia s'au convinsu mai antaiu romanii Bucovinei, apoi ai Transilvaniei, era acum cei din Banatu si din o parte a Ungariei.

Nu voiu dice dara neci unu cuventu despro poterea cea mare a teatrului, fiindu ca vorbescu catra omeni cari s'au convinsu despre acestia.

Deci propunu se infiintamu prin contributiuni nationale voluntarie unu fondu teatralu a caruia mentitiune se fie d'a incuragiati o buna societate teatrala ca in fie-care anu se face caletoria a lungulu si a latulu prin tote locurile romanesci, si daca spesele ar pestrece venitulu, apoi se se suplinisca din acestu fondu teatralu.

Propunerea mea o facu la adresa academiei romane carea si estimpu este conchiamata la Bucuresci pe 1 augustu v. si membrii cari nu s'au dusu inca, speru ca vor merge.

Nu avemu adialta corporatiune, carea se pota imbratisia acestia ideia cu mai multa cunoastinta de lucru seu cu mai bune sperantie de resultatu.

Se intelege ca contributiunile din tote partile romanesci s'ar aduna la Bucuresci, acolo se fie fondulu, de acolo se fie si societatea.

Sectionea academiei carea ar ingrigi de teatru, ar pote otari si locurile pre unde are societatea se caletoresca, si cu luminele sale ar pote alege acele piese ce le crede mai corespunditorie pentru a latu atatu cultur'a catu si sentimentele de nationalitate.

Rogu pre oo. membri ai academiei se binevoiesca a se pronuncia despre acestia propunere, si in casulu de s'ar primi: se incepemu delocu contribuiurile.

Unu muresianu.

Autonomi'a bisericei romane unite.

In mediloculu lupteloru de tote feliurile, romanii nu potu uita autonomi'a si sinodalitate canonica a bisericei; ca acesteia detorimu mare, parte pastrarea nationalitatii nostre, i detorimu mai totu progresulu catu l'avemu.

Respinsu alta data, era acum majorisati si desconsiderati in parlamintele politice, noi in biserica avemu parlamintele nostre proprie in cari neinfestati de pimene se ne consultamu despre cele ce ni sunt de trebuintia pentru biserica nostra nationala, si pentru invetiamentulu poporului nostru.

Dorere, ca spre daun'a progresului nostru, acestia autonomia fu lungu timpu nepracticata.

Inse astadi cercustantiele sunt mai nefavorabile, de catu se mai potemu remane intru indiferentismu. Si daca biserica romana orientala si-a eluptatu deja o lege in asta privintia, biserica romana unita inca nu pote se remana inderetru, si nu va remane, — o speramu!

Pentru acum constatamu cu multumire ca iniciativ'a s'a luat, „Gazeta Transilvaniei“ din 9 aug. formuleza gravaminele bisericesci, cari le cuprinde in urmatoarele:

a) Considerarea dreptului stravechiu de alegere ca o gratia deosebita.

b) Subordinarea metropoliei gr. cat. romane unite in cauzele matrimoniale, precum si in alte cauze si casuri la o episcopia sufragana a ei, d. e. a Urbei mari.

c) Octroarea legii matrimoniale din 8 opt. 1856, prin care se face prepastia mare intre fratii de unu sange.

d) Introducerea asiadumiteloru tribunali matrimoniali, cari au usurpatu drepturile protopopesi tragendu-le la sine in cauze matrimoniale.

e) Despojarrea protopopilor de dreptulu avutu a judeca cauzele matrimoniale intru instantia I.

f) Nedespargerea totala a casatoriei din punctulu adulterului probatu si constatau alu unei parti.

g) Ordinele sacre — incependu de la hypodioxonatu — ca „impedimenta matrimonii dirimentia“.

h) Netionerea si nepracticarea sinodeloru, care in biserica sunt, ca si corpurile legislative in statulu politicu, avendu de a constitui legislatiunea particulara a bisericei.

Daca ne vom convinge cu totii, preoti si mireni, despre necesitatea acestei autonomii si vom staru s'o avemu, nu mai precepemu cine pote se ne impedece!

In Ungaria, ministrulu de culte Eötvös vre se introduce sinodele chiar si in biserica romano-catolica carea nu le-a avutu de sece, si ai carcia credinciosi neci ca le pre ceru fiindu ca nu le pre cunoscu, — cu atat'a mai vertosu nu le pote cineva denega romaniloru cari si le-am avutu in trecutu si le pretendemu astadi de orace n'am renunciatu la ele neci odata si nu potemu renuncia.

Nu ceremu nemica strainu; dar cele ce sunt ale nostre, acelea se ni se recunoasca.

Sibiu 13 augustu (Telegramu). La alegerea de metropolitu in Blasiu, Ioane Vancica episcopulu din Gherla a primitu voturilo cele mai multe 59. — Cipariu 49. — Negrutiu 36.

Pesta 13 aug. n. 1868.

(n) „Pesti Napló“ publica dilele trecute unu articlu intitulatu: „Dreptate magiara“ de la unu romanu din Oradea-mare cu subscrierea „Sincerus“.

Articulu mentionatu spumoga de mania contra intieligintiei romane opozitionale (predicatu „opozitionalu“ e de prisosu, fiindu ca tota este opozitionala; cati guvernamentali, sunt potemu ori si candu se propunemu natiunei a-i desromanu si suntemu pre securi ca ea va fi de acordu cu noi. Red.) si contrarie egemoniei magiare; condamna pre conducatori natiunei romane, cari cast in 1848 asiadumitu si adialta aliantia cu elementele nemultumite, nusescu a turbura situatiunea presinte pacifica, lucra pentru revolutiune, cu scopu d'a pescui in apa tulbure intru interesulu lor propriu si asiadumitu contra intereseloru patriei comune si in contra intereseloru natiunei romane; li imputa ca densii si acum totu respingu infractiunea cu magiarulu, care a datu natiunei romane totu ce a potutu da si ca romanii totusi inca nu s'au convinsu despre ticalosia reactiunii carea a insielatu atatu de uritu sperantiele nutritu din ajutorulu datu ei la 1848. Dupa multe alte imputatiuni mari si grele incepe apoi a deplange sortea nefericita (nefericita? desu magiarii ne-au incarcatu de atate bunetati? Red.) a natiunei sale a carcia conducatori exploateza slabitiunile si credulitatea sermanului si bunului poporu, pentru a-si pote satisfac egoismulu si ambitiunii nemarginite si asiadumitu punendu interesele natiunei, intereseloru sale proprie. etc.

Totu in tonulu acestia, si si mai tristu vorbescu „Sincerus“ despre intieligintia nostra din anul 1848 pana ad; incriminariile si defaimariile sunt grele si durerose cu atat'a mai multa, pentru ca sunt de la unu romanu, carele inca afirma, ca voiesce binele natiunei romane si apoi — essemplele rele sunt mai atragatorie, de catu cele bune.

Noi ne marginimu numai la inregistrarea acestui casu tristu fiindu ca pre Sincerus nu-lu credemu de romanu, caci nu pote vorbi asiadumitu unu romanu care si-iubesce venitorulu seu si reputatiunea sa, doveda ca insusi Sincerus n'are curagiulu a-si subscrie apriatu numele seu.

Era ce se atinge de intentiunea lui Sincerus d'a descredita intieligintia nostra in fatia poporului, despre acestia suntemu pre securi ca daca dsa ar intreprinde totu asemenea lucrari nerentabile, ar pote mori de fome.

De pe valea Sucevii (Bucovina) augustu 1868.

(Continuarea reflessiuniloru la cerculariulu episcopescu) Obosindu-se pre santia sa parintele episcopu cu citarea de cercularie si emise, cari de le-am produce, s'ar convinge lumea, ca sunt unu atestu despre cele, pentru cari se plange clerulu bucovineanu, trece la obiectele principale ale cerculariului presentu si dice: „Spre retaciriile si patimele cele vechi, in timpulu de acum a mai adausu inca un'a, adeca patim'a, de a face intrige in trebile vietii publice, nationale si bisericesci.“ Ce intelege seu ce vre se dica pre santia sa prin cuventulu „intrige?“ nu potemu pricepe, astia inse, scimu, ca de voiesce a imputa clerului ora care lucruri secrete, seu o simulare, adeca fatiaria in trebile vietii publice, nationale si bisericesci, atunci reprobatuinea acestia nu cade pe cleru, ci chiar pe acea mana de omeni din preuti, de cari se dice, ca sunt alipiti archiereului. Cine se asotia in 1860 la acea coteria, ce se incerca a stinge autonomi'a tierii si a efectua contopirea Bucovinei cu Ga-

litia? In carea tabera sunt lupi panslavi imbracati in panura romana? Cine se incerca a innadusi spiretulu evangheliei si alu canone-loru, spre a sustiene in diecesa anomaliele antisinodale? Fora indoiela, acestea si de asemenea fapte reprobabile, prin urmare si imputulu de „intrige“ cadu aiurea si nu pe capulu clerului intru a sa majoritate.

Anulu 1848 este nestersu in istoria clerului bucovineanu cu coloru de rusine si desonore! eschiama pre santia sa cu amaratiune, si motiveza acestu asertu archierescu mai la vale, unde dice „ca pentru ostenelele sale, de a mari lefele clerului din fondulu religionariu, de a mediloci pentru preutesele veduve pensiuni si de a stabili profesorii teologiei cu dreptulu de pensiunare, au aretatu cea mai mare parte din preuti multamirea sa prin rescota sciuta.“ Credinciosi propusulu nostru de a constata adevurul, suntemu siliti a marturi, ca cele ce-si ascrie pre santia sa ca lucruri esoperate inainte de anul 1848, se fecera mai tardiu, adeca de la anul 1849 in coce, si stabilirea profesorilor de teologia, pensiunea veduvelloru si imbunatatirea starii materiale a clerului urmara dupa iniciativ'a si sudorea mai ca numai a acelor'a din cleru, pre cari li descrie pre santia sa cu coloru de rusine si desonore.

Catu despre ceea ce se numesce de pre santia sa „rescota sciuta“, lucrulu stete asiadumitu: Cu emisulu episcopescu din 1/13 maiu 1848 nr. 87 fu chiamata tota preutimea pe 15/27 maiu 1848 la o congregatiune diecesana. Profesorii de teologia, cari detersa putieniu mai nainte o petitiune la man'a pre santiei sale, nu se chiamara. Potemu dice, ca mai tota preutimea veni la congregatiune si dupa deschidere, lasandu-se dupa programu in voia adunarii, de a-si alege unu presedinte, se alese unu profesor. Asta nevenindu pre santiei sale la socotela si incepeadu a infrunta clerulu, se retrase cea mai mare parte in localitatele teologiei, spre a-si tienec consularile. Resultatulu aceloru consulari de trei dile, fu o petitiune pentru desfiintarea ordinariului, demisionarea secretariului mirenu si restaurarea activitatii consistoriului in toem'a cu regulamentul diecesei din 1786. Ce e dreptu asta petitiune cam suprinse pre coteria episcopala de atunci, dara a treia di venindu-si in ori si recunoscendu-se legalitatea preten-siuniloru, dete pre santia sa memorabilulu decretu din 18/30 maiu 1848, unde cetimu intre altele acestea: „Fiindu deplinu incredintiatu, ca fratii mei si impreuna lucratorii in vie'a Domnului se oposescu numai binele santiei biserice si alu iubitoru ei membri; am incheiatu si decretatu: 1) ca secretariulu consistoriale cu diu'a de astadi se fie desradicatu; 2) ca intocma cu regulamentul diecesei tratatare si referatulu agendelu diecesei se remana incredintiate numai Consistoriului; 3) ca adunarea sinodala se binevoiesca a face propunere fara intardiare despre barbatii cei mai demni pentru posturile de patru asesori actuali si optu onorari.“

Asta este totulu ce numesce pre santia sa dupa 20 de ani „rescota“. Si daca de acestu actu sinodale se dice acum, ca este nestersu in istoria clerului bucovineanu cu coloru de rusine si desonore, cum de a disu pre santia sa in acelu decretu sinodale, „ca diu'a de astadi adeca de 18/30 maiu 1848 este cea mai norocita a vietii mele?“ Punendu langa o alta aste doue asertiuni din gur'a unui episcopu, nu ne potemu intipui alta de catu ca pre santia sa, imbetranindu, au ca este multu mai absolutu de cum era nainte de anul 1848, au ca i-a scadiutu poterea de combinatiune. Fia ori cum asta sta nedisputatu ca promisiunile, date in acelu decretu, pre care l'inchieia cu cuvintele „asiadumitu se-mi ajute Ddiu“, in cea mai mare parte nu se tienura, de orace dupa 12 ani in perso'n'a unui Schönbachu a reinviatu secretariatulu in o forma inca mai nesuferibila si mai urgiosa, de cum era nainte de 1848, si consistoriulu, desi nou organisatu este si astadi vergewaltiget (terminu esitu din suerele mai nalte ale regimului) de unu „Ordinariatu“ precum nu mai esiste undeva in biserica ortodocsa.

Pare-ni-se dara, ca ar fi fostu mai consultu, a nu revoca in memoria lucruri trecute; era de a amintitu pre santia sa de anul 1848 si a pusu negru pe albu o sentintia condemnatoria asupra clerului, cu scopulu de a face unu servitiu istoriei nostre nationale si bisericesci, fia incredintiatu, ca chartiele subscribe de congregatiunea intriga esistu inca si astadi,

si spre informatiunea celor'a ce se ocupa cu istoria tierii, se potu produce si la lumina, numai nu-scimu, ce va dice atunci lumea de cei ce vedu stercuri in ochii clerului diecesanu, era barnele in ochii loru proprie nu le semtu.

Dupa condemnarea actiunii adunarii din 1848 pre carea pre santia sa in decretulu sinodale din 18/30 maiu a. a. o intitula: „Pre eucernica si pre cuviosa adunare sinodala a clerului seculariu si regulariu“ era acum o numesce „complotu“, trece pre santia sa la descrierea reutatoru presente si dice ca „esemplulu de atunci ne remanendu fora de imitare, unii din preuti se porta erasi ca nisce mantuitori ai nationalitatii si ca nisce prietini ai poporului, luandu asup'a-si masc'a s. religioni si a bisericei, avendu de scopu sub firmele: nationalitate, poporu si biserica a impaca ticalosele sale patime precum: desertatiunea, ambitiunea, lacomia de castigu si de avere, inse poporulu pre astu-feliu de comedianti li despretiuesce cu totulu.“

Ni vine a ne mira, de ce pre santia sa se amaresce asiadumitu de multu pentru cei pe cari li numesce „comedianti cu firmele de nationalitate si biserica“, ca de e adevratu, precum dice, ca poporulu pre unii ca acestia li despretiuesce cu totulu, atunci se-i lase in scirea poporului, care in casulu afirmatu de pre santia sa, de securu se va tienec departe de ei. Pare-ni-se inse, ca alt'a ilu dore pe pre santia sa, adeca impregiurarea, ca clerulu, cunoscendu-si misiunea sa de a fi pentru poporu si nu poporulu pentru elu, consentiesce cu elu si nu cu demonstratiuni ierarchice, buna ora ca cea prin epistol'a archieresca din 18/30 aug. 1865 in contra nobilimii si intieligintiei nationale, seu ca cea din anul curinte prin sequestrarea ilegala a petitiunii diecesaniloru in caus'a autonomiei bisericesci.

In fine insemnamu aci inca si acestea, ca clerulu si poporulu nationale si bisericescu posiede acea maturitate spiretuala si curiosintie politice, spre a pote deosebi pliev'a de grane si a dejudeca, de este mai bine si mai de folosu pentru elu, de a fi reprezentatu la espusetiunea din Moscva? seu de a confaptu pentru cultura si apurarea drepturiloru nationale romane in Bucovina? Diecesanii pricepu si fara de atictiatura prin cercularie archieresci, daca sub masc'a religiozii si a bisericei sunt ascunse alte patime, seu absolutismulu si despotia ierarchica? Celu putieniu „agitatorii, suferii si comedianti“ din cerculariulu pre santiei sale poporulu inca nu-i vede in fapta si oredemu, ca asiadumitu precum li descrie pre santia sa, neci nu-i va vedec; inse ca din partea pre santiei sale se inadusia tote aspiratiunile clerului si ale diecesaniloru pentru institutiuni sinodale si revindecarea caracterulu national alu bisericei din Bucovina, asta o vede si o semte poporulu de multu.

Totusi dice pre santia sa mai departe in cerculariu: „Cine nu cunosce pre acei agitatori din preutime, cari du dupa culise intarita pre vro cati-va mireni seu preuti ne indetulati si demni de pedepsa? Cine nu scie numele agentiloru gazetei „Albina“ si altoru tabere pentru reutatea aceloru omeni? Cine nu arata cu degetulu la agitatorii de preuti, carora li-amu iertatu crime si i-am inaintatu?“ Se ne jerte pre santia sa, daca ii vom raspunde la prima intrebare cu franchetia romanesc'a, ca agitatiunile seu provocariile clerului spre manifestatiuni de neindestulare si plansori sunt numai si numai mesurile de mahniro in administratiunea diecesei. Caci cine a decoratu consistoriulu cu unu secretariu din Boemia, de confesiunea rom. catolica, care nu numai ca este unu muru chinezu intre episcopu si cleru, ci turbura pacea si l'niscea in diecesa prin feliurite apucaturi demoralisatorie? Cine a atitiatu indignatiunea cea mare in cleru prin asiadumitu postululu de consiliariu consistoriale cu cunoscutulu arangiatoriu pentru espusetiunea din Moscva inaintea atatoru competinti pre demni? Cine imparte arbitrariu preutiloru nou chirotoniti locurile de pastoria si parochiele mai multu dupa predileptiune si disgratia subieptiva, de catu dupa meritele obiective? Cine astupa urechiele la strigatulu de multi ani alu clerului dupa institutiuni sinodale? Cine trateza clerulu, fie la altariu au la alte ocaziuni publice si private cu o crudime, de care strainii se mira si poporulu se scandalosce? Acestea si de asemenea sunt cele ce intarita pe cleru in unu modu, care aiurea ar fi produsu alte efep-

te si nu plansori modeste. Era desu nu ar fi aceste enumerate, trebuie se recunoscă fie-care-le că insusi: cerculariul episcopesc, la care reflectam acum este instrumentul cel mai eficace de agitatie, si asiã trebuie se dicem, că cei ce detera suatu si confaptuira la acestu actu publicu sunt cei mai vicleni amici ai pre santiei sale si neamici vederati ai clerului.

Catu despre „Albina”, scimu numai ata-ta, că densa reprezenta cucalduresi interesele nostre nationale, pentru care poporatiunea ro-mana din Bucovina i detoresce multiemita speciala. Era numele „agentilor” ei, despre cari amintesea pre santia sa nu-lu scimu. Am dori inse se-i cunoscemu si pre acestia, spre a li respica recunoscintia pentru servitiulu ce-lu facu in cauzele vitale ale tierii.

Totu asiã de putienu ni sunt cunoscuti „agitatorii de preuti, carora pre santia sa precum dice, li-a iertatu crime si i-a naintatu”. Noi audiramu, că secretariulu episcopesc, care in sumetiã sa se lega de amplotati si de pro-prietari ca orbulu de gardu si face feluri de denuncieri la instantiele mai nalte, a instigatu mai asta jerna pe pre santia sa de a fabrica crime din afacerile private ale unoru demaitari bisericesci, spre a-i delaturã din posturile ce le ocupa spre multiemirea diecesci; inse pre-cum tôte alte, asiã si acestã incercare rema-se fora de succesu, si pre santia sa avu mah-nirea de a se convinge de nou, că iubitulu seu secretariu cauta numai noduri in papura.

Dice pre santia sa mai departe, că lin-fiora a vedu, că rescolitorii, pre cari i-a im-pluta de bunetati, nu se porta ca fiulu celu perdutu ci ca Juda Iscariotegulu. Pe catu pri-cepemu din tieseturã cuvintelor urmatorie, face pre santia sa alusiune la unii din mem-brii consistoriului; si daca se plange pre san-tia sa pentru că consiliarii consistoriali de a-cum cuteza a vorbi, a scrie si a lucra dupa convingerea lor despre ceea ce e adeveratu, dreptu si de folosu pentru biserica si nu dupa dictatele pre santiei sale, daca a acceptatu pre santia sa că asesorii de acum vor dice la tôte „aminu”, precum era datina pe timpulu secre-tariatului nainte de anulu 1848, atunci are totu dreptulu de a se infiora si a infera pre membrii consistoriali cu expresiunile de: sierpi, neghina, agitatori si de asemenea. Noi insem-namu aci numai acestea, că fruptele amare ale secretariatului de mai nainte le-a recunoscutu pre santia sa prin decretulu sinodale din 18/30 maiu 1848 si că fruptele inca mai amare ale secretariatului de acum le va recunoscẽ in scurtu; si cu tôte ca nu scie, ce se dica acum „că preuti subscru adrese de incredere pen-tru povetiuitorii complotului, si petitiuni pen-tru incuviintiarca conferintelor diecesane”, credemu, că se va convinge pre santia sa, că in daru visedia de comploturi si că instituti-unile sinodale, la cari aspiramu cu totii, sunt numai spre binele si infiorirea biserice nostre. Din asta convingere purcãsera tôte, mai cu sã-ma compunerea si subscieria petitiunilor pentru efeitura autonomiei bisericesci, si in convingere deplina, că pe basã postulatelor, respicate cu loialitate in epistola deschisa de mai nainte, se va restaura impacarea dorintio-lor comune si starea normala a diecesei, va pasã clerulu si de aci nainte. Remane dara a-cum in judecatã pre santiei sale de este mai bine, a emite cercularie ca cestu de presentu, au a se rehabilita inaintea diecesei prin unu manifestu ca celu din 18/30 maiu 1848.

Langa Tisa in 11 augustu n.

(u) Indata ce aparã pronunciamentu din Blasiu in colonele Gazetei, cetiramu in Albina nisce observatiuni basate contra pu-blicarilor de acte momentose fora subscrip-tiuni; atunci cei nesocotiti si dedati a carti tôte cate nu provinu de la ei sãu cei de o pa-nura cu ei, injurau pre Albina; de atunci cã venimintele justificara in modu eclatante si dureposu temerile celorã de la „Albina”; to-tusi trebuira se trãca vr'o trel lunj intregu, pana se vina insasi „Gazeta Tr.” a constatã cu tôte seriozitatea, totu cele observate in tonu blandu de „Albina.” Acum apei nesoco-titi si-facu cõdã colacu si tacu vediendu o so-lidaritate de pareri! — Totu asiã vor tace ei, sum convinsu, candu va veni timpulu ca se li se spuna cã unde si prin cine s'a rostitu mai antaiu spressiunea de „Pronunciamentu,” si ce splicatiune si motivare i s'a datu, si ce prognosticu i s'a facutu; dar cum nu s'a price-putu si urmatu acestã deplina, si cum dõra

chiar prin neurmarea acestã s'a incurcatu si ingreuiatu situatiunea!

Eate o mare fatalitate, candu aflandu-te intr'o pusetiune grea, infatia cu dusimani age-ri, poterici si rafinati, mai ai d'a face si in ta-bera propria cu õmeni nesocotiti, capritiosi si ambitiosii! (Se nu fie cu superare observatiu-neã cã precum nu toti õmenii au aceeași fisio-nomia, in tocm'a este si cu detaiarea pareri-loru politice. Dar asta mica diferentia naturala a dese ori ni pôte mai multu folosã de catu mahni, si nu producu sfasãiri de catu numai la natiunile lipsite cu totulu de educatiune po-litica. Red.) Crutiarea catra ei, li incuragiãza si-i face totu mai cutezatori si mai nesuferiti; combaterea si infrangerea cutezarilor lor, este unu spectaclu placutu, unu triumfu pen-tru dusimani nostri. Daca candu-va, de buna sãma astadi barbatii nostri au lipsa de cea mai drãpta intieleptiune si mai rece judecata; era intieligintia nostra cea brava si credintiosa din senulu poporului are a se feri de intrigele, barfelele, denuntiatiunile fiintelor catilinarie, õmenilor usiurei, nesocotiti si utopisti, cari intaritanda si semenandu ura si neincredere, tindu a produce desbinare, a face luptã si in-vingerea imposibile, caderea segura.

Se bagamu sãm'a bine, cã acesti õmeni, desu porta cuvintele cele mai mari, frabile cele mai minunate in gura, — desu pretensiunile loru nationali sunt cele mai radicali, totusi ei (unii pôte sciindu, alii nesciindu) lucra pre man'a contrariloru nostri, pre d'o parte com-promitiendu causã, pre d'alã prin manierã loru facendu imposibile solidaritatea nationale.

Am gasitu cu cale si de lipsa a observã acestea dupa nisce triste esperiintie ce facui in timpulu petreerii mele de mai multe sep-temani in Pesta. Dixi et salvavi animam meam!

Dobra 20 iuliu 1868 st. v.

In „Arader Zeitung” Nr. 162 din 16 iuliu a. c. a esitu unu articulu intitulatu „Voci din Publicu” subscrisu de Ludovicu Lazar din Gura-Dobra. Corespundintele acestã publicã cumca preotulu gr. res. Georgiu Opreanu a tãnutu o cuventare in beserieã din Dobra in 30 juniu st. v. prin carea agitã poporulu asu-prã jidaniloru, numindu-i cã sunt spurcati etc. etc. in urma incheia corespundintia sa cu a- ceea cã mai bine ar ingrigi de turmã lui de 2000 de suflete, carea in 1866 a consumatu 3011 acõve de prunaica (vinarsu) etc. etc. Corespundintia publicata de Ludovicu Lazar, pre locutorii opidului Dobra, i-au adusu in acea neplacuta stare, in catu pentru onõrea preotulu sus numitu, catu si pentru stergerea petei asuprã celoru 2000 de suflete crestine ne tãnemu de strinsa detorintia a respunde dlui corespundinte, cumca intregu cuprinsulu corespundintiei publicate, e o mintiuna, — pentru cã preotulu nostru ceea ce a publicatu in beserieã, a fostu dupa intielegeroa ce noi am avut o cu pastorulu nostru sufletescu d. protopopu Nicolau de Crainicu ca parochu locale, de la care am cerutu se ne invetie cã ce avemu de a face pentru cã 5—6 familie de jidani ni siacterescu carne ce se taia pentru publicu, si poporului acestã e neplacutu. — Pre onorata Domnia-Sa ca preotu betranu, niã respunsu cã alta potere nu are asuprã a- cestei fapte, ci ca pastoriu va sfatui pre cre-tini a se feri se nu manance din vitã carea este loru spre neplacere, — si asiã a indeto-ratu pre capelanulu George Opreanu, ca in anumitã di se dee publiculu de scire, ceea ce a facutu prin cuvintele urmatorie:

Ni-a venit la cunoscintia, cumca cele 5—6 familie jidovesce, ce sunt in comunele Dobra si Gura-Dobrii, nu voiescu a manca carne taiata de arendatory, — ci intru intiele-gere cu arendatorulu ni siacterescu ei vitã dupa legea lor, — si noi trebuie se mancamu acea carne, pentru cã ei sunt putini; — deci iubitoru crestini! vediendu cã jidovii 5—6 familie si-tienu legea lor nefiindu crestini, — cu atãta mai vortosu noi cei ce suntemu dõa comune la 2000 de suflete trebuie se ni tã-nemu legea nostra cea crestinesca, — de a- ceea vi aducu la cunoscintia ca pastoriu su-fletescu, a ve feri se nu mancati din acea vita ce o taia jidovii, cã precum legea loru opresce a nu manca bucate de la crestini, — asemene legea nostra prin candnele santiloru parinti, pre noi nu ne silese la mancare bucatelor a-celorã. — Domnulu nostru Is. Cr. a disu: „Am venit in lume a graã cuventulu, — denu

ar fi auditu cuventulu meu, pecatu nu ar avẽ, dar audindu-lu; nu se potu mântu de pecatu-lu lor.”

Iata dle corespundinte, cuvintele preo-tului nostru, — sunt aceste cuvinte de agita-tiune, cuvinte pentru care lu dechiar de ne-dãmanu apostulu a invetiaturei lui Cristosu?.. Nu scimude unde ai scornitu acele mintiuni a pasã cu ele in publicu, tocm'a Dta despre care nu scimu de esti crestinu, mosaicu esti, ori de alta confesiune? destulu cã din cuvintele dta-le mai adeseori esprese intre noi, Te cunõs-cemu de unu hulitoru de Dumnedieu, ce de dupa legea nostra unulu ca acelã se numesce *nebumu*, prin urmare nefiindu dta la beserieã nostra se audi cu urechile cuvintele preotulu nostru, — cu de a buna sãma ai vre unu aju-tante ca dta, de te infõrma sinistru, vedi! da-i salariulu, si mai multu nu te increde in elu, neci nu-lu ascultã cã te-a facutu de risulu lu-mei. — Noi te-am pretiuitu pre Dta ca pre unu omu onestu si cu caracteru, dar pasindu acum a in publicu cu asemenea mintiuni, te de-chãramu de unu mintinosu, calumniatoriu, de unu omu fora neci o incredere naintea nostra, pana atunci, pana candu ni vei potẽ documen-tã cu date de tãta incredere cele scornite, ce nu e cu potintia, nefiindu de unde.

Asiã e si cu satirã, ori mai bine disu batjocurã adusa asuprã celoru 2000 de suflete crestine, cã ar fi consumatu 3011 de acõve de prunaica. Dnule corespun-dintel! avendu muierea dtaale birturi de datu in arenda (cã dta nu ai nemica numai ba-tã si pelariã) le dã muierea dtaale de pemno-rare pentru detoriele dtaale, era venindu veri o essecutiune, voiesci se li urci pretiulu, si a-tunci ce dice jidovii Dtaale? Dort is 'a G'schäft, gemer hin! ai avẽ dar se te bucuri candu bir-turile ti-ar fi cercetate dar se vede ce buna-vointia ai catra cele 2000 de suflete, intre cari si cariã crescutu si traesci, batjocorindu i in publicu cã au consumatu intr'unu anu 3011 de acõve de prunaica, la acestea avemu o modes-ta intrebare: pre cati Dobreni i-ai dusu Dta a casa beti? neci pe unulu; ... dar pre Dta te vor a dusu in acea stare. Ne am uitatu Dle! acestã e nouã maniera fatia cu magiarii noii de a dtaale? inse pre noi acestã nemica nu ne recesce din credintia nostra, se ffi dta de o miiã de ori mai jidovu de catu jidovii, si jido-viiã de o miiã de ori mai magiari de catu ma-giarii, se sciti cã noi avemu lege casã cei din Romania Libera, adeca suntemu *dreptcredin-tiosi* si de la acestã lege nimeni nu ne va a-bate, o respectãmu, o tãnemu, si credu cã neci nu e lege in Austriã ungrisata carea se ne oprẽsca de la aceea, ori a ne silã se mancamu carne taiata de jidovi.

Ce se atinge de vatemarea caracterului preotulu nostru cu expresiunea de *nedemnu*, credemu cã te va cautã pre calea legii. Era pe D. Redatoru alu diariulu Arader Zeitung lu rogãmu a traduce si a publicã acestu res-punsu in pretiuitã fõia a dsale, se nu fie se-dusu publiculu cu mintiuni de ale lui Ludo-vicu Lazar.

Romania.

Bucuresci 12 augustu (Telegramu). Senatul si camera sunt conchiamate pe 15 septembrie.

Persecutiunea nationalitatel polone.

(n) Kosciusko erolu Poloniei mori la anulu 1794 opt. 10 si ultimele sale cuvinte fura: „Finis Poloniae.” A prevediutu morito-riulu cã colosulu nordicu va pune pe unã natiunei polone o sarcina mai mare de cum acestã ar potẽ suportã. Cu tôte acestea, polo-nii fura in stare a-si mai radica capulu de re-petite ori, in maniã sistemel de estirpatiune ce urmariã guvernulu rusescu. Mfi de poloni au fostu macelati, alte mfi transportate in Si-beria, dar polonii totu nu periau, pare cã re-sariu din pamentu. Si de unde atata potere in polonu? din limbã lui si din literaturã lui! Prin macelare cu sabiã, nu peru natiu-nile, inse de-i ataci limbã, i ataci inimã.

Guvernulu rusescu, dupa cã n'a potutu stirpi pe poloni cu sabiã si essilu, a venit u-acum la acestã convingere de a li atacã limbã. Hetmanulu cosacu Potapoff, locutientele Ciarului, emise lunã trecuta urmatoriulu cer-culariu catra toti guvernatorii:

„Viln'a in 9 iuliu 1868.

In 22 martiu a. c. am emis u unu cercu-

lariu in carele am ordnatu, ca toti cari vor-bescu polonescu, se fie constrinsi a dã mulcta (glõba). Cerculariulu meu a opritu invederatu si intieligibilu pe fie-care de la intrebuintiarea publica a limbei polone. S'a spus ex offu, cã nu e iertatu in biserici, in teatre si pe strade a vorbi polonescu. Precum am intielesu, multi loquitorii poloni nu respectãza ordinatiunea a-cestã si se pare cã n'au preceptu o bine. De aceea me vedu constrinsu a luminã cu urmato-riale cerculariulu meu de datulu 20 martiu. In modulu celu mai aspru e opritu in veri care locu publicu a intrebuintia limbã polona, a nume: in biserici, pe strade, in otele, ospetarfi in cancelarii, la cofetari, in cafanarii, in salele de mancatu, in negociatioriele de vinu, in bere-rii, pe promenade, in gradine, in tôte boltele, in tipografii, in lucrãtõriale fotografiloru, cu unu cuventu in tôte locurile unde e publiculu iertatu a conveni, sãu a intrã. Neci in casele privatiloru nu e iertatu ca o societate ce consta din mai multi de duoi individi, se vorbẽsca polonescu.

Intrebuintiarea limbei polone e iertata numai intre membrii cei mai de aprõpe ai fa-miliei, asiã intre barbatu si muiere, inse nu-mai intre paratii casei.”

VARIETATI.

= Scurta notitia despre istoria Romaniei. Asiã tituleza d. Vizanti tes'a sa ce a sustienut la universitatea de Madridu, primindu gradulu de licentiatu la facultatea de filosofia si litere. Opulu intregu numera 86 de pagine, era partile principali sunt: Notitia geografica. Cucerirea Daciei si colonisarea ei de Imperatulu Traianu, organizatiunea Nati-onalitatea romana si vicisitudinile ei pana la in-ceputulu secululu de astadi: a) Invasiunea bar-bariloru, duceale si republicele romane. b) Imperiulu romano-bulgaru. c) Fundatiunea principatelor Moldavia si Valachia, luptele lor cu Turcii si alte popõra vecine. d) tratatele intre Turciã si Romania si spire-tulu lor. e) Vatemarea tratatelor. Infuintiã Rusiei si Austriei in orientu. f) Principatulu Transilvania. Resbelulu cu hunii g) Luptele contra ungriloru, tratatulu cu casã de Habsburg. Regeneratiune: 1) Magiarii si Fa-nariotii. Horia si Vladimirescu etc. Asiã con-tinua opulu pana in div'a de astadi la duali-mulu actualu, contienendu unu conspectu ge-neralu despre istoria si sãrtea de fatia a roma-niloru din tôte tierile. Unu asemenea opu, in parerea nostra, traducendu-lu intr'unu stilu romanescu popularu, ar potẽ servi pre bine scõlele poporale ca legendariu de istoria na-tionala. De s'ar primi ideã, nu ne indoiu cã d. Vizanti l'ar prelucra.

= Observatiune scurta. „Tel. Rom.” luandu notitia cã deputatii nationali n'au voitu se participe la desbaterea legii de armata, observa: „Ce si potea fi mai usioru?”

= Denumire. Pretorulu Mihailu Pitoi e numitu de jude cercuale in Dornã-Vetrã.

Opinda verbatõre marti ce vine, si de aceea potendu dã numai doue numere septemana ven. vom face ca se umulu se apara mercuri sãrã, celã laltu samb. sãrã.

Publicatiune.

Membrii fundatori, binefacatori si ordi-nari ai Alunneulu nationalu romanu din Te-misiõra sunt rogati a participã la adunarea generala carea se va tãne in Temisiõra in 22 august, 8 sept. st. n. 1868, in numeru catu de mare, spre cercarea socotiloru alunneali din anulu scol. 1867/8, spre defigerea bugetalui pe anulu 1868/9, spre determinarea numaralui alunnistiloru pe anulu venitoriu, si spre des-baterea altor obiepte din suerã acestui insti-tutu.

Meletiu Dreghicju m. p.
pres. com. alunneali.
Georgiu Ardeledã m. p.
notarielu com. alum.

Une dam, pourvue des recommandations des familles les plus distinguées de la Bucovine, et qui, depuis sa jeunesse de l'éducation des demoiselles, désire être placée en qualité d'institutrice.

*) Din nr. 79 repetim acestã publicare fiindu cã unli dd: interesantã totu a o cunoscã si ni trimite intrebãri.

